

Derefter fjerner man støtten til de projekter, som fagbevægelsen har i den tredje verden. Hvorfor skulle man støtte den slags projekter, der kan føre til, at ulandene opbygger deres egne organisationer, deres eget civilsamfund og bevægelser, som kan fremsætte krav om demokrati, sociale fremskridt, lighed og menneskeret-tigheder? De organisationer og bevægelser vil jo formodentlig vende sig mod både WTO, Verdensbanken, EU's nyliberale projekter og bekæmpe den privatiseringsbølge, som driver hærgende hen over verden. Derfor bryder regeringen sig ikke om at støtte dem.

Ganske vist kunne de her bevægelser også være med til at sikre, at der opstod et håb i ulandene, et håb om en fremtid, et håb, som kunne være med til at svække de reaktionære, nationalistiske og fundamentalistiske religiøse kræfters mulighed for at samle opbakning hos desperate befolkninger, og dermed være et effektivt våben mod terrorisme og i øvrigt fjerne behovet for at være tvunget til at flygte til fjerne egne af verden. Men regeringen har nærlæst Orwell og har indset, at krig er fred, og derfor deltog Danmark med stor iver i krigen i Irak og støtter ethvert tiltag, som USA finder på i krigen mod terror, uanset at disse tiltag ikke afskaffer terrorisme.

Udgangspunktet for regeringen er noget for noget, og derfor er den imod den frihed, en virkelig velfærdsstat giver befolkningen. I stedet skal folk have frihed til at råde over egne penge. Man har sikret sig, at nogle, nemlig dem, der har flest penge, har mere frihed end nogle andre, nemlig dem, der ikke har så mange penge.

Noget for noget betyder noget for dem, der har mest i forvejen, og derfor afviser regeringen at sikre, at alle mennesker har ret til et arbejde, har ret til en uddannelse, har ret til en ordentlig levestandard. Derfor afviser regeringen, at alle skal have ret til en anstændig bolig, der er til at betale, derfor afviser regeringen, at alle mennesker har ret til en anstændig tilværelse.

Statsministeren kan nok godt huske, dengang han selv skrev sine egne bøger og levede af at producere skattehuller. Dengang mente han, at velfærd fører til slaveri, den frihed, velfærden giver almindelige danskere, er slaveri, mente statsministeren i sin logik. Derfor er det åbentbart også logisk for ham i sin forlængelse heraf, at arbejdsløse for at få udbetalt deres dagpenge og kontanthjælp skal deltage i tvangsaktiveringsprojekter. Jamen altså at blive tvunget til at arbejde uden at få løn for det, det kaldte man faktisk slaveri i gamle dage, og det passer jo så i

øvrigt fint med Orwells slagord om, at frihed er slaveri.

Regeringen har med sin retorik formået at vende verden fuldstændig på hovedet. Meget tyder imidlertid på, at befolkningen nu har gennemskuet al den hårdtpumpede retorik. Mod-sætningen mellem regeringens verdensbillede og den virkelighed, almindelige mennesker oplever, er ganske simpelt blevet for stor.

Kl. 16.45

Det bliver mere og mere ubegribeligt, hvorfor det er bedre at holde hundretdusindvis af mennesker uden for arbejdsmarkedet i stedet for at bruge deres ressourcer til at skabe øget velfærd. Det virker ikke helt troværdigt, at vi skal løse vores beskæftigelses- og i øvrigt også vores miljøproblemer ved at købe flere store biler, og slet ingen kan forstå, hvorfor og hvordan det skulle kunne skabe større velfærd i fremtiden at forhindre unge i at tage en uddannelse, eller at det er bedre, at flere og flere opgaver løses af tvangsaktiverede, i stedet for at der ansættes mennesker på almindelige vilkår til overenskomstmæssig løn til at løse de her opgaver.

Det bliver mere og mere indlysende, at vi simpelt hen har brug for at erstatte regeringens noget for noget-samfund med et noget til allesamfund. Alle mennesker har ret til muligheder for at få uddannelse og arbejde, alle mennesker har ret til at kunne leve på et rimeligt niveau. Det er da ikke, fordi penge garanterer et lykkeligt liv, men det gør det godt nok nemmere at overleve de ulykker, der skulle opstå undervejs, ellers ville de rige vel heller ikke holde så fast på deres privilegier.

Solidaritet og fællesskab skaber de bedste betingelser for, at vi alle sammen kan udfolde os frit. Enhedslisten vil gerne sikre velfærd for alle. Det er der råd til, hvis rigdommen fordeles. Det gælder både i Danmark, og det gælder globalt. Modstanderne af den verdensomspændende, nyliberalistiske offensiv har fuldstændig ret, når de siger, at en anden verden er mulig. Det er udelukkende et spørgsmål om vilje. Derfor vil vi en verden, hvor fred fortsat er fred, hvor frihed fortsat er frihed, hvor viden er styrke, hvor indhold tæller langt mere end tom manipulation, og hvor mennesker sættes højere end hensynet til vennerne i erhvervslivet.

Af den grund bryder vi os ikke om regeringens tomme retorik og nysprog. Vi bryder os ikke om det indhold, som forsøges forvrænget, og derfor må vi gribe til at trykke på de røde knapper i forbindelse med dette års finanslov.